

Barack Obama

Afgelopen dinsdag was het zover. Na ruim twee maanden wordt de zogenoemde nieuwe Messias, de Martin Luther King van de 21^e eeuw beëdigd als 44^e president van de Verenigde Staten. Op de grote dag zelf, tekent de 1^e zwarte president documenten die hem, zover dit nog kan, naar de top van populariteit moeten brengen.. Zijn reputatie krijgt ook nog eens een opkikker door zijn buitengewone inzet in het voorbereidende werk de afgelopen maanden. De goede man heeft een hoop te doen. Toch krijgt hij de ruimte en de vrijheid om zijn creatieve brein de vrije loop te geven. Hij is populair bij zijn Amerikanen en bij de rest van de wereld. Hij heeft de kans om zichzelf met vetgedrukte letters in de geschiedenisboeken te vereeuwigen. Maar als hij het verprutst, eindigt hij bij zijn oma in Kenia.

Hij heeft de kans en hij roept dat hij het kan. Ik ben afwachtend. Eerst zien dan geloven. Laat Obama het maar waarmaken. Ik wil niet wakker worden uit een droom die mislukt, om vervolgens brak op te staan in een werkelijkheid waarin de wereld grijs afsteekt. Want met een handtekening sluit je Guantanamo Bay niet. En ook een oorlog houdt niet op bij een krabbel op een stukje perkament. Ik vind het prachtig, al die sierlijke bewegingen over leuk gedrukt HEMA-papier. Hier komen we alleen geen steek verder mee. We moeten waken voor de grote enthousiasme. Het gevaar schuilt zich in hoogmoed. Ik maak de vergelijking niet graag, maar ook Hitler en Stalin kwamen aan de macht door immense populariteit in combinatie met een economische malaise.

Laat ons waakzaam zijn. Laat ons niet nogmaals de fout maken die in het verleden hebben geleid tot dramatische taferelen. Laten Obama zijn werk doen en laat ons hem zo objectief mogelijk beoordelen.

Met dank aan Wendy.

Rudolph Vermeer
rudolph@recordradio.nl